

แนวทางการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษาอุดมศึกษา
ในจังหวัดทางภาคเหนือแห่งหนึ่งของประเทศไทย

The Guideline for Changing of Academic Plagiarism Behavior among Highly
Education Students in a Northern Province of Thailand

พณาวัน กันทะเมา¹ และ กรรณิกา อุตสาสาร²
Panawan Kantamao¹ and Kanika Ussasarn²

¹นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

²อาจารย์ประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

บทคัดย่อ

งานวิจัยเชิงปริมาณนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษาอุดมศึกษาในจังหวัดทางภาคเหนือแห่งหนึ่งของประเทศไทย (2) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษาอุดมศึกษาในจังหวัดทางภาคเหนือแห่งหนึ่งของประเทศไทย (3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษาอุดมศึกษาในจังหวัดทางภาคเหนือแห่งหนึ่งของประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างจำนวน 374 คน ถูกคัดเลือกโดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบ สโนว์บอล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติเชิงวิเคราะห์ความสัมพันธ์ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษา ได้แก่ Chi-Square, F-test, t-test การศึกษาวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษา ได้แก่ ชั้นปีที่กำลังศึกษา คณะที่กำลังศึกษา และจำนวนรายวิชาที่ต้องศึกษาค้นคว้า โดยพบว่า นักศึกษาแต่ละชั้นปีมีพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการมากกว่าชั้นปีอื่น ในขณะเดียวกัน นักศึกษาแต่ละคณะมีพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังพบว่าจำนวนรายวิชาที่นักศึกษาต้องศึกษาค้นคว้ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ ในภาคเรียนที่ผ่านมา นักศึกษาที่มีจำนวนรายวิชาที่ต้องศึกษาค้นคว้ามาก จะมีพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการมากขึ้นตามไปด้วย แนวทางการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการ คือ นักศึกษาต้องตระหนักเรื่องการคัดลอกผลงานมากขึ้น อาจารย์สอดแทรกในเนื้อหาวิชา มหาวิทยาลัยให้ความรู้และบังคับใช้กฎระเบียบเกี่ยวข้องกับการคัดลอกผลงานให้เข้มงวดขึ้น

คำสำคัญ: แนวทาง / การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการ / นักศึกษาอุดมศึกษา

Abstract

This quantitative research aims to; (1) study the problem of academic plagiarism among highly education students in a Northern province of Thailand, (2) analyze the factors which affect these problem, and (3) study the guideline for changing academic plagiarism behavior of them. 374 samplings were collected by using snowball-sampling. Data analyze was descriptive statistics; Mean, Standard Deviation (S.D.), and correlation statistics; Chi-Square, F-test, t-test. The findings

showed that factors related to academic plagiarism behavior of sampling were years of study, faculty studying, and the number of courses that must do assignments. Samplings; were different years of study, had different academic plagiarism behavior (Sig. = 0.01) and the senior had more academic plagiarism behavior than other years. Also, different faculty of samplings had different these behavior (Sig. = 0.05) and sampling studying in Faculty of Education had the behavior more than other faculties. In addition, the number of courses that must do assignments related to the behavior (Sig. = 0.01). Sampling had a high number of academic plagiarism behavior when they had a high number of courses. The guidelines for changing academic plagiarism behavior of students were; they should be more awareness on academic plagiarism, academic staffs should intervene in their courses, institution should educate students and also austere use regulation on academic plagiarism.

Keywords: Guideline / Changing of Academic Plagiarism Behavior / Highly Education Students

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศที่ก้าวไกลทำให้มีการสร้างข้อมูลสารสนเทศในรูปแบบของอิเล็กทรอนิกส์มากขึ้น เช่น ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ออนไลน์ฐานข้อมูลวารสารเฉพาะทาง ข้อมูลที่เผยแพร่บนเว็บไซต์ กระดานสนทนาออนไลน์ หรืออื่นๆ โดยข้อมูลจากบางแหล่งข้อมูลอนุญาตให้ใช้เนื้อหาเพียงบางส่วน ในขณะที่บางแหล่งข้อมูลอนุญาตให้ใช้เนื้อหาฉบับเต็ม (Full-text) ซึ่งการเข้าถึงข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตในโลกออนไลน์ทำได้โดยสะดวก เพราะในปัจจุบันเทคโนโลยีมีความก้าวหน้าส่งผลทำให้การ “ลอก-copy” ข้อความจากงานของผู้อื่นมา “วาง-paste” ไว้ในงานของตัวเองทำได้อย่างง่ายดายทั้งข้อมูลที่เป็นตัวหนังสือ (Text) รูปภาพ (Image) ภาพเคลื่อนไหว (Animation) ซึ่งพฤติกรรมนี้เสี่ยงต่อการละเมิดผลงานทางวิชาการได้โดยเฉพาะในมหาวิทยาลัยที่มีการผลิตผลงานวิชาการจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นผลงานวิชาการของนักศึกษา อาทิ รายงานของนักศึกษา (Project report) สารนิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโท วิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาเอก รวมถึงผลงานที่ไปนำเสนอในการประชุมวิชาการต่างๆ นอกจากนี้ยังรวมถึงผลงานวิชาการของอาจารย์และบุคลากรในการของตำแหน่งที่สูงขึ้น เช่น งานวิจัย ตำรา บทความทางวิชาการ (กิตติยา สุทธิประภา, 2560)

พฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการเป็นปัญหาที่เกิดจากผู้มีพฤติกรรมดังกล่าวมักมองว่าเป็นเพียงการประพาดพิงทางจริยธรรมหรือมารยาททางวิชาการ สามารถประนีประนอมยอมกันได้ รวมถึงการขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องลิขสิทธิ์และวิธีการอ้างอิงถึงผลงานที่นำมาใช้อย่างถูกต้อง อย่างไรก็ตาม แม้ว่าผู้กระทำจะตั้งใจกระทำหรือกระทำโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ล้วนส่งผลต่อการพัฒนาทางด้านวิชาการทั้งสิ้น (วิตรุจน์ เมืองปลื้ม, 2559) และผลกระทบของพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการส่งผลต่อทำให้ผู้ที่คัดลอกผลงานทางวิชาการได้รับการลงโทษ ดังกรณีที่มีสภามหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งของประเทศไทยได้มีมติให้ทำการเพิกถอนปริญญาเอกของนักศึกษา ในปี.ศ. 2555 หลังจากการตรวจสอบพบว่า วิทยานิพนธ์ได้มีการคัดลอกผลงานทางวิชาการของผู้อื่นแล้วนำไปเป็นส่วนหนึ่งที่เป็นสาระสำคัญของวิทยานิพนธ์เพื่อสำเร็จการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ โดยไม่อ้างอิงแหล่งที่มาซึ่งถือว่าการกระทำผิดต่อจริยธรรมทางวิชาการที่ร้ายแรงเป็นอย่างมาก (กิตติยา สุทธิประภา, 2560) นอกจากนี้ พฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการของผู้เรียนยังอาจจะพัฒนาไปสู่ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในอนาคต ดังผลการสำรวจของสวนดุสิตโพลส์ที่พบว่า ปัญหาสำคัญของการทุจริตของเด็กและเยาวชนที่ปรากฏอยู่ในสังคมไทย คือ การทุจริตการสอบ/ลอกข้อสอบ/พกข้อสอบ/ลอกการบ้านสอดคล้องกับผลการวิจัยเชิงสำรวจของแอมเคโพลส์ที่สอบถามเด็กและเยาวชนถึงความเป็นจริงของสภาพสังคมไทยในปัจจุบันเมื่อเปรียบเทียบกับประโยคที่ว่า “คนดีมีที่

ยื่น” กับ “คนดีไม่มีที่ยืน” พบว่า ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 80.1 คิดว่า สังคมไทยปัจจุบันเป็นแบบ “คนดีไม่มีที่ยืน” ในขณะที่ร้อยละ 19.9 คิดว่า สังคมไทยปัจจุบันเป็นแบบ “คนดีมีที่ยืน” ขณะเดียวกันเด็กและเยาวชนร้อยละ 59.4 ระบุว่าข้าราชการ เจ้าหน้าที่รัฐ และประชาชนยอมรับการทุจริตคอร์รัปชัน มักจะได้ดีมีตำแหน่งสูงขึ้นและได้รับผลประโยชน์ต่างตอบแทน

ดังนั้น พฤติกรรมดังกล่าวจึงจำเป็นต้องแก้ไข โดยการปลูกฝังการมีจริยธรรมในผลงานวิชาการ ตระหนักถึงความซื่อสัตย์สุจริตในการสร้างสรรค์ ผลงาน เคารพในสิทธิเสรีภาพของตนเองและผู้อื่น ซึ่งจะส่งผลต่อ คุณภาพงานวิชาการและความภาคภูมิใจในผลงานวิชาการของตน (วิศรุจน์ เมืองปลื้ม, 2559) การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย จึงต้องการศึกษาสภาพปัญหาการคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษา และต้องการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อ พฤติกรรมดังกล่าว อันจะนำไปสู่การพัฒนาแนวทางการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษาอุดมศึกษาในจังหวัดทางภาคเหนือแห่งหนึ่งของประเทศไทย
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษาอุดมศึกษาในจังหวัดทางภาคเหนือแห่งหนึ่งของประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษา อุดมศึกษาในจังหวัดทางภาคเหนือแห่งหนึ่งของประเทศไทย

สมมติฐานการวิจัย

- สมมติฐานที่ 1 นักศึกษามีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันจะมีพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการต่างกัน
- สมมติฐานที่ 2 นักศึกษามีทัศนคติเกี่ยวกับการคัดลอกผลงานทางวิชาการต่างกันจะมีพฤติกรรมการคัดลอก ผลงานทางวิชาการต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาวิจัยนี้มีขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตเนื้อหา

- (1) พฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษาอุดมศึกษาในจังหวัดทางภาคเหนือแห่งหนึ่งของ ประเทศไทย
- (2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษาอุดมศึกษาในจังหวัดทาง ภาคเหนือแห่งหนึ่งของประเทศไทย ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาและทัศนคติเกี่ยวกับการคัดลอกผลงาน วิชาการของนักศึกษา
- (3) แนวทางการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการคัดลอกผลงานของนักศึกษาอุดมศึกษาในจังหวัดทางภาคเหนือ แห่งหนึ่งของประเทศไทย

2. ขอบเขตประชากรกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยนี้มีประชากรกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่งใน จังหวัดทางภาคเหนือแห่งหนึ่งของประเทศไทย จำนวน 374 คน

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ (1) ปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษา ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่กำลังศึกษา คณะที่กำลังศึกษา จำนวนรายวิชาที่ศึกษาในภาคเรียนที่ผ่านมา จำนวนรายวิชาที่ต้องศึกษาค้นคว้าในภาคเรียนที่ผ่านมา (2) ทักษะคิดเกี่ยวกับการคัดลอกผลงานวิชาการของนักศึกษา

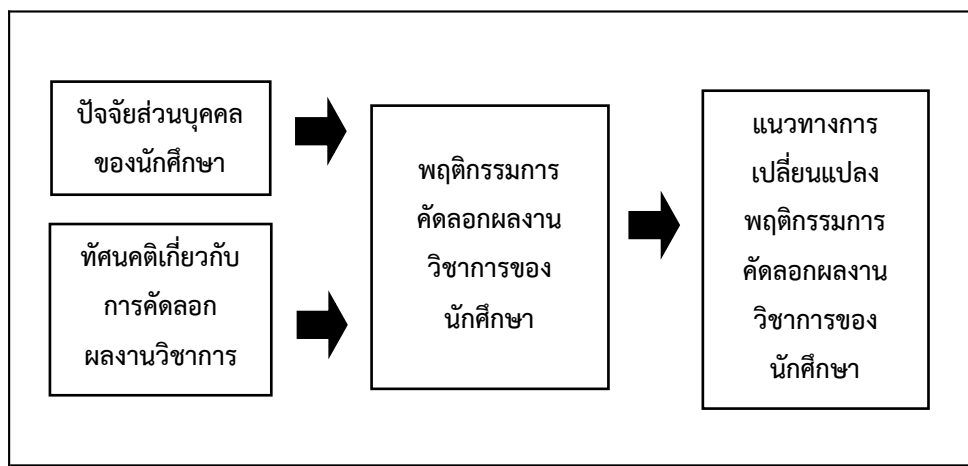
ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษา

4. ขอบเขตด้านเวลาการวิจัย

ระยะเวลาในการดำเนินการศึกษาวิจัยตั้งแต่วันที่ 19 พฤศจิกายน 2561 – 31 มีนาคม 2562

กรอบคิดการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษา อุดมศึกษาในจังหวัดทางภาคเหนือแห่งหนึ่งของประเทศไทย และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคล และทักษะคิดเกี่ยวกับการคัดลอกผลงานวิชาการที่มีต่อพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษา รวมถึงการพัฒนาแนวทางการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษา

ภาพที่ 1 กรอบคิดการศึกษาวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดทางภาคเหนือแห่งหนึ่งของประเทศไทย จำนวน 5,958 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดทางภาคเหนือแห่งหนึ่งของประเทศไทย จำนวน 374 คน โดยใช้สูตรการหากลุ่มตัวอย่างของ Taro Yamane (สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์, 2550)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามที่ประกอบข้อมูลต่างๆ ได้แก่ (1) ข้อมูลส่วนบุคคล (2) พฤติกรรมการคัดลอกผลงานวิชาการ (3) ทักษะคิดเกี่ยวกับการคัดลอกผลงานวิชาการ (4) แนวทางการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการคัดลอกผลงานวิชาการ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนและวิธีการดังนี้

1. ดำเนินการจัดทำแบบสอบถามจำนวนเท่ากับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา
2. นำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างตอบโดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสโนว์บอล
3. ตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูลในแบบสอบถาม
4. นำเข้าข้อมูลในโปรแกรม SPSS for Windows เพื่อวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และสถิติเชิงวิเคราะห์ความสัมพันธ์ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษา ได้แก่ Chi-Square, F-test, t-test

สรุปผลการวิจัย

พฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษา

ในภาคเรียนที่ผ่านมา นักศึกษามีจำนวนรายวิชาที่เรียนเฉลี่ยเท่ากับ 6.83 วิชา ในภาคเรียนที่ผ่านมา แหล่งข้อมูลที่นักศึกษามีการศึกษาค้นคว้าข้อมูลบ่อยที่สุด คือ วิกิพีเดีย (WIKIPEDIA) คิดเป็นร้อยละ 84.8 นักศึกษาส่วนใหญ่คัดลอกผลงานวิชาการของคนอื่น 7-9 บรรทัด จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 เหตุผลของการคัดลอกผลงานวิชาการของนักศึกษาส่วนใหญ่คือทำให้งานสมบูรณ์แบบมากขึ้น จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 55.1

นักศึกษาส่วนใหญ่คัดลอกผลงานวิชาการของคนอื่น 7-9 บรรทัด จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 รองลงมา คือ 4-6 บรรทัด จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 24.6 และคัดลอกผลงานวิชาการเกือบทั้งหมด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1

ตารางที่ 1 ปริมาณการคัดลอกผลงานวิชาการของนักศึกษา

ปริมาณการคัดลอกผลงานวิชาการ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-3 บรรทัด	45	12.0
4-6 บรรทัด	92	24.6
7-9 บรรทัด	116	31.0
คัดลอกเกือบทั้งหมด	34	9.1
คัดลอกทั้งหมด	87	23.3
รวม	374	100.00

เหตุผลของการคัดลอกผลงานวิชาการของนักศึกษาส่วนใหญ่ คือ ทำให้งานสมบูรณ์มากขึ้น จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 55.1 รองลงมา คือ ทำให้งานเสร็จเร็วขึ้น จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 28.9 และความขี้เกียจ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8

ตารางที่ 2 เหตุผลของคัดลอกผลงานวิชาการของนักศึกษา

เหตุผลของการคัดลอกผลงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทำให้งานเสร็จเร็วขึ้น	108	28.9
ลืมนงานของตนเองไว้ที่บ้าน	8	2.1
ทำให้งานสมบูรณ์มากขึ้น	206	55.1
ความซ้เกียจ	2	7.8
ไม่รู้แหล่งข้อมูล	14	3.7
ไม่รู้วิธีการอ้างอิงแหล่งข้อมูล	9	2.4
รวม	374	100.00

ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษา

ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษาส่วนใหญ่ คือ การคัดลอกผลงานของตนเองสามารถทำได้ เห็นด้วย 97.3 ไม่เห็นด้วย 2.7 รองลงมา การคัดลอกข้อมูลจากเว็บไซต์สามารถทำได้ เห็นด้วย 95.7 ไม่เห็นด้วย 4.3 และการคัดลอกชื่อเรื่องและเนื้อหาเดียวกัน แต่เปลี่ยนตัวเลขในกลุ่มตัวอย่าง สามารถทำได้ เห็นด้วย 63.4 ไม่เห็นด้วย 36.6

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษา

ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมคัดลอกผลงานวิชาการ	ร้อยละ	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
การคัดลอกข้อมูลจากเว็บไซต์สามารถทำได้	95.7	4.3

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษา (ต่อ)

ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมคัดลอกผลงานวิชาการ	ร้อยละ	
	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
การคัดลอกผลงานของตนเองสามารถทำได้	97.3	2.7
การคัดลอกรูปภาพจากเว็บไซต์สามารถทำได้	88.8	11.2
การคัดลอกเนื้อหาผลงานไม่เหมือนกันแต่รูปภาพนั้นเหมือนกันสามารถทำได้	67.6	32.4
การคัดลอกชื่อเรื่องและเนื้อหาเดียวกันแต่เปลี่ยนตัวเลขในกลุ่มตัวอย่างสามารถทำได้	63.4	36.6

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษา

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษา ได้แก่ ชั้นปีที่กำลังศึกษา คณะที่กำลังศึกษา และจำนวนรายวิชาที่ต้องศึกษาค้นคว้า

ชั้นปีที่กำลังศึกษา เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมคัดลอกผลงานทางวิชาการ พบว่า นักศึกษาแต่ละชั้นปีมีพฤติกรรมคัดลอกผลงานทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ นักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมคัดลอกผลงานทางวิชาการมากกว่าชั้นปีอื่น

คณะที่กำลังศึกษา เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมคัดลอกผลงานทางวิชาการ พบว่า นักศึกษาแต่ละคณะมีพฤติกรรมคัดลอกผลงานทางวิชาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จำนวนรายวิชาที่ต้องศึกษาค้นคว้า พบว่า จำนวนรายวิชาที่ต้องศึกษาค้นคว้ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ ในภาคเรียนที่ผ่านมา นักศึกษาที่มีจำนวนรายวิชาที่ต้องศึกษาค้นคว้ามากจะมีพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการมากขึ้นตามไปด้วย

แนวทางการพัฒนาการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษา

นักศึกษาส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการ คือ นักศึกษาต้องตระหนักเรื่องการคัดลอกผลงานมากขึ้น จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 63.9 รองลงมา อาจารย์ควรสอดแทรกในเนื้อหาวิชา จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 และสถาบันการศึกษาควรให้ความรู้เรื่องการคัดลอกผลงานมากขึ้น จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 และสถาบันการศึกษาควรบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคัดลอกผลงานให้เข้มงวดขึ้น เช่น ยึดคืนปริญญา จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.3

ตารางที่ 4 แนวทางการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษา

แนวทางการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการคัดลอกผลงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักศึกษาต้องตระหนักเรื่องการคัดลอกผลงานมากขึ้น	240	63.9
อาจารย์ควรสอดแทรกในเนื้อหาวิชามากขึ้น	61	16.3
สถาบันการศึกษาควรให้ความรู้เรื่องการคัดลอกผลงานมากขึ้น	42	11.2
สถาบันการศึกษาควรบังคับใช้กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการคัดลอกผลงานให้เข้มงวดขึ้น	31	8.3

อภิปรายผล

ผลการศึกษาพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชรในจังหวัดทางภาคเหนือแห่งหนึ่งของประเทศไทย พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการของนักศึกษา ได้แก่ ชั้นปีที่กำลังศึกษา คณะที่กำลังศึกษา และจำนวนรายวิชาที่ต้องศึกษาค้นคว้า

ชั้นปีที่กำลังศึกษา เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการ พบว่า นักศึกษาแต่ละชั้นปีมีพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ นักศึกษาที่อยู่ชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการมากกว่าชั้นปีอื่น สอดคล้องกับงานศึกษาของณัฐพร ศรีสติ (2548) ที่พบว่า ชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับความรู้และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการขโมยคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนเพื่อประโยชน์ทางวิชาการในการใช้งานผ่านสื่ออินเทอร์เน็ต และสอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลวรรณ ศรีสงคราม (2554) ที่พบว่า นักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่ามีการลอกเลียนวรรณกรรมน้อยกว่า นักศึกษาที่มีอายุน้อยกว่า

คณะที่กำลังศึกษา เมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการ พบว่า นักศึกษาแต่ละคณะมีพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของวิไลวรรณ ศรีสงคราม (2554) และงานวิจัยของณัฐพร ศรีสติ (2548) ที่พบว่า นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนวรรณกรรมแตกต่างกัน แต่ผลการศึกษานี้แตกต่างกับงานศึกษาของนนทนันท์ แยมวงษ์ (2557) ซึ่งพบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในกลุ่มวิชาต่างกันมีการรับรู้และพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการไม่แตกต่างกัน เพราะมหาวิทยาลัยมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการคัดลอกผลงานวิชาการให้กับนักศึกษากลุ่มวิชาและทุกชั้นปีอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ พฤติกรรมการคัดลอกผลงานวิชาการของนักศึกษายังมีความสัมพันธ์กับจำนวนรายวิชาที่ต้องศึกษาค้นคว้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 กล่าวคือ ในภาคเรียนที่ผ่านมา นักศึกษาที่มีจำนวนรายวิชาที่ต้องศึกษาค้นคว้ามักจะมีพฤติกรรมการคัดลอกผลงานทางวิชาการมากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งหากนักศึกษาไม่มีการวางแผนที่จะส่งต่อระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้าที่จำกัดทำให้ต้องคัดลอกผลงานวิชาการเพื่อทำงานส่ง สอดคล้องกับข้อสรุปของ Harris (2004 อ้างใน ไพเราะ เบญจกุล, 2552) ที่ระบุว่าสาเหตุการคัดลอกผลงานของผู้อื่นของนักศึกษามาจากการที่นักศึกษามีการวางแผนและบริหารเวลาไม่ดีทำให้เมื่อถึงกำหนดส่งงานแต่ทำรายงานหรืองานวิจัยไม่ทันจึงต้องใช้วิธีการคัดลอกงานของผู้อื่นมาส่งอาจารย์ผู้สอน

มากไปกว่านั้น นักศึกษาส่วนใหญ่ยังความเห็นด้วยกับการคัดลอกของผลงานวิชาการ ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมการคัดลอกผลงานของตนเอง ทั้งนี้ จึงมีความจำเป็นที่ต้องมีการส่งเสริมให้นักศึกษาตระหนักเรื่องการค้าลอกผลงานมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันอาจารย์ก็ควรสอดแทรกเรื่องเรื่องการคัดลอกผลงานในเนื้อหาวิชาด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิวนภา ศิริพรหม และ สมฤดี คงพุด (2560) ที่เสนอว่า อาจารย์ควรมุ่งเน้นและสร้างความเข้าใจแก่นักศึกษาเรื่องการอ้างอิงที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการเขียนที่ถูกต้องตามหลักจริยธรรม เพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการต่อไป

ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

- 1) มหาวิทยาลัยควรจัดการอบรมเรื่องการคัดลอกผลงานทางวิชาการให้มากขึ้น
- 2) อาจารย์ผู้สอนควรสอดแทรกเรื่องการคัดลอกผลงานทางวิชาการในเนื้อหาวิชาเพิ่มมากขึ้น
- 3) นักศึกษาต้องตระหนักถึงความสำคัญของการคัดลอกผลงานทางวิชาการให้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันเพื่อให้เห็นพฤติกรรมการคัดลอกผลงานวิชาการที่ต่างกัน
- 2) ควรศึกษามิติของการบังคับใช้กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการคัดลอกผลงานทางวิชาการมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กฤษณา คักดิ์ศรี. (2534). *องคกรกับมนุษยสัมพันธ์*. กรุงเทพฯ: อักษรวิทยา.
- กันยา สุวรรณแสง.(2532). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ: บารุงสาสน์.
- กิตติยา สุทธิประภา. (2560). Plagiarism: ความสำคัญของการป้องกันการโจรกรรมทางวิชาการ, ใน *อินฟอร์เมชัน*. 24(1): 90-97”
- ฐิติ วิทยสรณะ.(2540). *การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนกับความรู้ ทักษะคิด และการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษามหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพร ศรีสดี. (2548). *ความรู้ ทักษะคิดและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการขโมยคัดลอกผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตนผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตเพื่อประโยชน์ทางวิชาการของนิสิตนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- दानินท์ กิจนิชี.(2540). *การเปิดรับสาร ความรู้ ทักษะคิด และการอนุรักษ์พลังงานในโครงการรวมพลังสองของประชาชนในกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ทิวณา ศิริพรหม และสมฤดี คงพฒ. (2560). กลวิธีเพื่อหลีกเลี่ยงการคัดลอกงานเขียนทางวิชาการ: กรณีศึกษา นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, ใน วารสารมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย นเรศวร. 14(2): 47-60.
- ธวัชชัย พาณิษฐ์ชยากรณ์.(2539). การศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทักษะ และ การมีส่วนร่วมใน การใช้เครือข่ายสารสนเทศห้องสมุดจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (จุฬาลินเน็ต) ของนิสิตและบุคลากร ภายในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- นนทนันท์ แยม่วงษ์. (2557). การรับรู้และเจตคติเกี่ยวกับการลอกเลียนวรรณกรรมของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรบัณฑิต (บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศ ศาสตร์)มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุษบา มาตระกูล. (2551). โจรกรรมทางวรรณกรรม, ใน วารสารก้าวทันโลกวิทยาศาสตร์. 8(2): 7-10.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ.(2526). ทักษะ: การจัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนามัย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช .
- พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. (2547). ทฤษฎีจิตวิทยาพัฒนาการ.กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ไพเราะ เบญจกุล. (2552). ‘หยุด ! การขโมยคัดลอกผลงานของผู้อื่น’, ใน วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์. 7(2): 1-9.
- วิไลวรรณ ศรีสงคราม. (2554). การพัฒนาความรู้ความเข้าใจเรื่องการลอกเลียนวรรณกรรมของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรีบนพื้นฐานผลการวิจัยสำรวจและการวิเคราะห์เอกสาร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (วิธีวิทยาการวิจัยการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิศรุจน์ เมืองปลื้ม. (2559). ปัจจัยเชิงสาเหตุด้านจิตสังคมและผลด้านความภาคภูมิใจของการมีพฤติกรรมการ ป้องกันการคัดลอกผลงานวิชาการของบัณฑิตเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาการวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์.(2542). จริยธรรมทางวิชาการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เฟื่องฟ้า.
- สุนารี ประสานเสริมส่ง. (2537). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารและทัศนคติที่มีต่อน้ำมัน เบนซินไร้สารตะกั่วของผู้เลือกใช้น้ำมันเบนซินสำหรับรถยนต์นั่งส่วนบุคคลในเขตกรุงเทพมหานคร (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร.(2533). การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล.(2545). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ด่านสุทธาการพิมพ์.
- แสงเดือน ทวีสิน. (2545). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยเส็ง.